

Συγκλονιστική μαρτυρία ενός μεγάλου θαύματος του Αγίου Εφραίμ Νέας Μάκρης

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

- (Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος)

Θέλω κι εγώ με τη σειρά μου να ευχαριστήσω τον Θεό και τον [Αγιο Εφραίμ](#) για το θαύμα που αξιώθηκα να ζήσω.

Ήμουν έγκυος και στις 29/12/2001 μου είχαν δώσει ημερομηνία τοκετού. Όταν έφθασε η ημερομηνία αυτή και δεν είχα ακόμη γεννήσει ο γιατρός μου έδωσε επιπλέον άλλη μία εβδομάδα.

Στις 02/01/2002 μ έπιασαν οι πόνοι από το πρωί, κι ενώ πήγα στο Νοσοκομείο και με εξέτασε η μαία, μου είπε ότι ψάχνουν τον γυναικολόγο μου, επειδή ήταν σ' άλλον τοκετό.

Εν ολίγοις γέννησα την άλλη μέρα (03/01/02), ημέρα του **Αγίου Εφραίμ** [στις 3 Ιανουαρίου γιορτάζεται η εύρεση των λειψάνων του **αγίου Εφραίμ** που έγινε στις 3/1/1950]. Το παιδί γεννήθηκε μελανό από έλλειψη οξυγόνου κι έκλαψε μετά από 30 λεπτά, είχε ενεργηθεί μέσα μου (αφού καθυστέρησε αρκετά ο τοκετός) και κινδύνεψα άμεσα κι εγώ.

Το παιδί έπαθε άπνοια, δεν το έβαλαν στη θερμοκοιτίδα να το υποστηρίξουν με οξυγόνο, με αποτέλεσμα να παθαίνει συνέχεια σπασμούς. Έφυγε επειγόντως το ίδιο απόγευμα με συνοδεία γιατρού για το Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία» για να διαγνώσουν οι γιατροί ότι το παιδί μου υπέστη εγκεφαλικό οίδημα.

Έχασα τη γη κάτω από τα πόδια μου, οι γιατροί δεν έδιναν ελπίδες... Μας έλεγαν να παρακαλούμε να φύγει από τη ζωή (ή θα πέθαινε το μωρό ή θα το παίρναμε φυτό, διότι οι σπασμοί είχαν καταστρέψει όλα τα ζωτικά του όργανα, κι η καρδούλα του που χτυπούσε ήταν εξασθενημένη).

Η κατάστασή του παρέμενε κρίσιμη, η μόνη μας ελπίδα ήταν ο Θεός και ο **Άγιος Εφραίμ** που παρακαλούσαμε καθημερινά. Σε 13 μέρες έγινε το δεύτερο εγκεφαλογράφημα, όπου οι γιατροί δεν ήθελαν να μας πουν το αποτέλεσμα της εξέτασης, μη μας δώσουν θάρρος.

Αφού πέρασαν δύο μέρες μας ανακοίνωσαν το νέο, ότι το παιδί μας είναι τελείως καλά και δεν καταλάβαιναν πώς έγινε αυτό, αφού εκείνοι περίμεναν το μοιραίο. Εδώ τώρα πρέπει να αναφέρω πως μέσα σ' αυτές τις 13 μέρες ο **Άγιος Εφραίμ** μας φανερώθηκε με πολλούς τρόπους.

Μία θεία μου είχε δει ένα όνειρο:

Βρισκόταν σε μια Εκκλησία του **Αγίου Εφραίμ** εκείνη κι ένα αγοράκι που έκλαιγε συνεχώς, το έπιασε για να ηρεμήσει κι εκείνο σηκώθηκε και περπατούσε.

Όταν μας το είπε η θεία μου πήγαν με τη μητέρα μου στην ίδια Εκκλησία. Καθ' οδόν η μητέρα μου ζητούσε από τον **Άγιο Εφραίμ** ένα σημάδι να της δείξει. Καθώς εκείνη άναψε το καντήλι αυτό έσβησε και θεώρησε ότι το μωράκι μου θα πέθαινε.

Όταν πήγε να το ανάψει, δεν πρόλαβε να πάρει τον αναπτήρα, και ξανάναψε μόνο του. Τότε κατάλαβε πως το παιδάκι θα ζούσε και θα βοηθούσε ο Μεγαλοδύναμος και ο **Άγιος Εφραίμ**. Στο σπίτι μου μέσα τον νιώθαμε με χτυπήματα στις εικόνες και με μυρωδιά λιβανιού που πλημμύριζε σε όλα τα δωμάτια.

Το μωράκι νοσηλεύτηκε δεκαεπτά (17) μέρες στην Εντατική.

Μετά απ' όλα αυτά που ανέφερα παραπάνω, άλλες 13 μέρες σε κανονικό δωμάτιο, όπου άρχισαν να του δίνουν σιγά-σιγά γαλατάκι. Μετά το φέραμε πια σπίτι.

Ο καιρός περνούσε κι έπρεπε να το πάμε για επανέλεγχο μετά από δύο μήνες.

Λίγες μέρες πριν μία άλλη θεία είδε ένα όνειρο:

Ήταν στο σπίτι μου για επίσκεψη εκείνη κι ένα παλικάρι μαζί της με άσπρο πουκάμισο και μαύρο παντελόνι. Το παλικάρι ήρθε πρώτη φορά στο σπίτι μου κι εγώ άρχισα να τον ξεναγώ. Πριν προλάβω να του δείξω τα υπνοδωμάτια μπήκε μόνος του στο δωμάτιό μου, που είχα το μωρό, κι άρχισε να ξεκουμπώνει τα μανικετόκουμπά του. Όσο εγώ ετοίμαζα κάτι να τον κεράσω, πήγε η θεία μου να τον φωνάξει και της είπε: «Φύγε εσύ εγώ θα μείνω να προσέχω το μωρό».

Τότε πια ησύχασα γιατί ήξερα ότι το παιδί μου θα τον έχει Προστάτη του σε όλη του τη ζωή. Στον πρώτο επανέλεγχο που είδαν το παιδί πήγε πολύ καλά και μία καθηγήτρια του Νοσοκομείου, όταν διάβασε το ιστορικό φώναξε σε κάποιους συνάδελφους της λέγοντάς τους επί λέξει: Ελάτε να δείτε το θαύμα του αιώνα.

Η όλη περιπέτεια που πέρασε το παιδί μου του άφησε μόνο την εξασθένηση των νεύρων της ακοής και φοράει ακουστικό.

Ευχαριστώ εκ βάθους καρδιάς, τον Παντοδύναμο που είναι μαζί μας και που δίνει την Δύναμη στους Αγίους να κάνουν Θαύματα και να μας προστατεύουν στους δύσκολους αυτούς καιρούς που ζούμε.

(Δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα Διακόνημα diakonima.gr και αποτελεί αναδημοσίευση από το defencenet.gr)